

de levende Dyr og de levende Planter, og de Tidspunkter skal overholdes, da Dyrene skal fodres og Planterne høstes og bjærges, for det drejer sig om de Værdier, vi skal leve af i den øvrige Del af Aaret.

Derfor er vi i Landbruget bange for at komme ind under et Organisations-tyranni, og derfor ranker vi maaske nok Ryggen mere, end man gør det andre Steder, end man gør det indenfor Industrien, hvor man arbejder med døde Ting, som kan ligge, til Strejken eller Blokaden er hævet. I Landbruget er vi nødt til at arbejde Dag for Dag, Time for Time, og derfor er vi bange for at komme ind under dette Tyranni, og derfor er det, at vi fra Landbrugets Side maa gøre Modstand, ikke mod, at der er Organisationer, men mod, at man vil *tvinge* Folk ind i Organisationerne, thi vi hævder, at det maa være en frivillig Sag, om man vil staa i dem eller ikke.

L. D. Rasmussen: Ved Omtalen af de Arbejdere, der staa udenfor deres Organisationer, overser man bestandig, at disse Folk hellere end gerne nyder alle de Fordele, som de organiserede Arbejdere skaber for dem, uden nogen Sinde selv at ville bringe det mindste Offer. Kald det moralsk, om De vil, jeg kalder det i høj Grad umoralsk.

Jeg vil i øvrigt gerne stille et Par Spørgsmaal til den højtærede Minister. Lad os f. Eks. antage, at en Landarbejder henvender sig til en Gaardmand og søger om Beskæftigelse, og Gaardmanden spørger ham, om han er Medlem af sin Fagorganisation, og han svarer ja, og som Følge deraf siger Gaardmanden til ham: Saa vil jeg ikke have dig i Arbejde. Jeg vil gerne vide, om det er Boykotning. Denne Mand har jo sin grundlovmæssige Ret til at staa i en Organisation, det skylder han ingen Regnskab for, men fordi han staa der, bliver han altsaa gjort brødløs eller holdt udenfor Beskæftigelse. Er det Boykotning? og hvis det er, hvilke Midler har man da til at tvinge en saadan Gaardmand til at holde op med Boykotningen?

Eller naar Arbejdere paa en Arbejdsplads nægter at arbejde sammen med en daarlig Kammerat — det behøver just ikke at være en Skruetrækker, men lad mig tænke mig, at det er en Skruetrækker, og at de nægter at arbejde sammen med ham —, er det saa Boykotning? Kan de tvinges til at arbejde sammen med et saadant Menneske, saadan en Judastype, som jo i

Almindelighed blandt andre Mennesker ikke betragtes med synderlig Velvillie? Kan de tvinges dertil? Og hvis det skulde være Tilfældet, og de som Følge deraf ikke nægter at arbejde sammen med den paagældende, men derimod overhovedet ikke vil tale med ham, betragter ham som Luft, som et Menneske, hvis Eksistens man slet ikke kerer sig om: kan det da være personlig Forfølgelse? kan det være Boykotning? kan det være noget, der drager Straf ned over disse Arbejderen Hoved? kan man tvinge dem til at tale med en saadan Mand og betragte ham som „bon camarade“.

Jeg vil gerne have disse Spørgsmaal klaret, for hvis dette Lovforslag — hvad Gud forbyde — skulde blive til Lov, vil deraf opstaa en Mængde Komplikationer, som man i dette Øjeblik vel neppe kan overskue. Man har fra ærede Medlemmers Side paralleleret de Organisationer, som bestaar f. Eks. af Læger, Sagførere, Dyr-læger, Tandlæger og lignende samt Arbejdsgiverorganisationer, som aftaler visse bestemte Priser, og Arbejdernes Organisationer. Det har man ingen som helst Ret til at gøre. De førstnævnte er Diktatorer paa det økonomiske Omraade, idet de ene og uden nogen Modpart bestemmer, hvilke Lønninger eller hvilken Avance de vil have. Arbejdernes Lønninger fremgaar derimod af Forhandlinger med en Modpart og ikke sjældent efter lange og meget bitre Forhandlinger, eventuelt Kampe. Som Følge deraf kan man ikke drage nogen Sammenligning mellem disse.

Jeg vil bede den højtærede Minister svare paa de Spørgsmaal, jeg har stillet, thi det vil sikkert være af Interesse ikke alene for ærede Medlemmer, som senere skal have med Lovforslaget at gøre, men ogsaa for alle ude i Landet.

Handelsministeren (Slebsager): De Bemærkninger, som er fremsat, siden jeg sidst havde Ordet, giver mig ikke Anledning til at sige meget, da de i alt væsentligt kun var Gentagelser af, hvad der blev udtalt i Gaar. Overfor det ærede Medlem Hr. Holstein vil jeg blot sige, at jeg tror, at han i sit Standpunkt er saa langt borte fra mig, at vi ikke magter at raabe hinanden op i det Spørgsmaal. For øvrigt vil jeg gerne sige efter de Udtalelser, der er fremkommet baade fra det ærede Medlem Hr. Rode og fra det ærede Medlem Hr. Hendriksen i Dag, at selv om de var kritiske overfor adskillige Enkeltheder i Lovforslaget, har jeg alligevel efter deres